

nærværende Lov givne Regler forsikrede mod Følgerne af Ulykkestilfælde i deres Virksomhed.“ Det er jo ikke ganske korrekt, naar vi se paa Lovens senere Bestemmelser, thi den Del af Søfolk i danske Skibe, som tilligemed de paagældende Skibe ere udlejede til Brug af fremmede, ere ikke forsikrede; anderledes kan jeg ikke forstaa Loven. Jeg tror ikke, det staar med tydelige Ord i Loven, at de glide ud af Forsikringen, naar Skibet lejes ud til Folk af en fremmed Nation, men det staar i alt Fald i Anmærkningerne paa en saadan Maade, at det ikke kan misforstaaes. Jeg tror derfor, at det burde rettes, hvis man ikke vil gaa den Vej, som jeg ogsaa meget stærkt anbefaler, nemlig at vende Forholdet om og sige, at Søfolk, der gøre Tjeneste om Bord i danske Skibe, hvad enten de ere i danske Medborgeres Tjeneste, eller de ere lejede ud til en Mand af en fremmed Nation, ere forsikrede, medens derimod Søfolk om Bord paa fremmede Skibe, der lejes — det sker for Resten kun ganske undtagelsesvis — til at gaa regelmæssig eller almindelig Fart for en dansk Reders Regning, ere ikke forsikrede. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til — hvad det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds allerede har paa- vist let kan ske — derigennem at lade det komme til en Dobbeltforsikring. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at hvis det er tyske Søfolk, der ere om Bord i et tysk Skib, der lejes af en dansk Reder, ere disse Folk forsikrede. Skulle disse tyske Søfolk saa tillige være forsikrede efter dansk Lov, er det jo en Dobbeltforsikring, hvorimod den danske Sømand, som er om Bord i et dansk Skib, som lejes ud til en fremmed Reder, skal glide ud af Forsikringen med det samme, Kontrakten underskrives om Bortlejen til den fremmede. Det finder jeg er ganske urimeligt. Jeg vil henstille til det Udvalg, som vel sagtens faar med Sagen at gøre, om man ikke hellere skulde vende Forholdet om. Det samme angaar det paagældende Punkt i § 2, som siger, at „lige med saadanne Skibe bliver at anse fremmede Skibe, som ere lejede af dansk Reder, for saa vidt de paagældende Skibe have en Brutto-Register-Tonnage af 20 Tons eller derover“. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt at ændre denne Bestemmelse.

Jeg vil gerne med Hensyn til § 4 have Lov til at gøre opmærksom paa, at der indfører man i det sidste Stykke et helt nyt Princip i vor Forsikringslovgiv-

ning, noget, som man ganske vist i sin Tid har været inde paa, nemlig i det af mig omtalte Forslag, som Landstinget vedtog den 21. Marts 1890, nemlig Indførelse af tvungen Selvforsikring mod Ulykkestilfælde. Det af mig omtalte sidste Stykke af § 4 gaar nemlig ud paa, at „for registrerede Skibe under 300 Registertons netto gælder Forsikringen Skibsføreren, om han end selv maatte eje Skibet helt eller delvis“. Jeg kan ikke rigtig forstaa, hvorfor man gør det. Jeg har spekuleret meget derpaa, men jeg kan ikke finde, at der er nogen egentlig Grund til at tvinge en Mand, som eventuelt ejer et Fartøj af under 300 Registertons' Størrelse, til at lade sig selv ulykkesforsikre, naar han ikke har Lyst dertil. Jeg synes, det kunde man overlade til ham selv. Jeg skal ganske vist indrømme, at der kan være enkelte Skibsførere, der, selv om de eje en Part i en lille bitte Pæreskude, i Virkeligheden blive lige saa daarlig stillede i Tilfælde af Ulykke som den, vedkommende har med sig om Bord, men om det derfor alligevel er rigtigt at gaa til Principforandring for at forebygge dette, skal jeg lade staa hen. — Jeg tror ogsaa, at der er en lille Uklarhed i næstsidste Stykke af § 4, idet man opregner: „Fra Forsikringen undtages dog de Skibsførere, Maskinmestre, Styrmand, Hovmestre, Regnskabsførere, Læger og andre med disse ligestillede, hvis faste Vederlag i Penge for deres Tjeneste paa Skibet overstiger 2,400 Kr. aarlig“. Der vil jeg gerne spørge: hvorfor just absolut „andre med disse ligestillede“? Hvis man tænkte sig, at en Bedstemand, en Matros eller en Restauratør om Bord paa et Skib er lønnet med over 2,400 Kr., hvilket ikke er helt utænkeligt — i alt Fald for Restauratørens Vedkommende vil hans Fortjeneste i mange Tilfælde, ikke som Løn, men som Fortjeneste, være over 2,400 Kr. — hvorfor skal han ikke lige saa godt undtages fra Forsikringen som de ovenfor nævnte? Det forekommer mig, at der er mindre Grund til at holde en saadan Mand forsikret, end der er til at holde de nævnte Skibsførere, Maskinmestre, Styrmand osv. udenfor Loven, saa snart de have naaet 2,400 Kr.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) var betænkelig ved Bestemmelsen i § 8 om, at de efterladte efter forulykkede Søfolk kun kunde faa Erstatning, naar de vare danske Statsborgere eller vare vare bosatte her i Kongeriget eller i vore Kolonier. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han